
Herinner je wat je bent

Uitpakken maar!

Coby Terstappen - 3 december 2023

Elk moment is het uitpakken geblazen. Niet alleen op 5 december, pakjesavond. Wees eens eerlijk? Wat zijn jouw gespreksonderwerpen die op één staan? Oorlog, ziekte of dood? Ze zijn er voor jou om uit te pakken. Je blijft ze in je leven houden als ego (fake-zelf) er niet mee stopt. Zie je ontsteltenis, angst en verdriet nog niet als alarmbellen? Telkens herhaalt de 'ellende' van de wereld zich in andere vormen. Net zolang totdat jij ze uitpakt en omarmt. Angst is voeding voor ego (versluierd licht). Zolang we nog ellende met elkaar delen, houden we vast en kopiëren het zo naar de toekomst. Wij houden het in stand. Het leven kan niet anders dan ons teruggeven wat we de wereld in slingeren. Er is toch iets dat we kunnen doen: wees stil! Stop met je prachtige energie weg te geven aan onwaarheid. Stop met geloven dat wat je buiten je ziet waar is. Stop met oordelen, schuld weggeven, je mening geven over wat je dént dat er 'daar' gebeurt. Oorlog, ziekte en dood, ik heb je uitgepakt. Dank je wel. Nu ik me herinner wat ik ben, (door)zie ik jou ook. Hoort wie klopt daar kinderen! Het leven herinnert ons keer op keer: "Hallo lief! Niets persoonlijks hoor. Maar wat je ziet, zijn oordelen, jouw fake-storm aan een heldere hemel. Wil jij eens groots uitpakken en liefde strooien? Liefs, je zelf."

Oh my God! Ik?

Wat bedoel je? Bestaat er een God die ons laat zwemmen, ons in de steek laat, ellende laat gebeuren? OMG! Wat als ik dat ben? Ja, want er is er maar één. Don't worry, je was het even vergeten. En schuld bestaat niet. Maar het is wel noodzakelijk dat je weet dat onze weerstand tegen wat er ogenschijnlijk gebeurt, de deur dicht houdt naar het licht dat we zijn. Licht of liefde is er altijd, nooit niet. Het is weerstand tegen wat is dat het licht versluiert. Weerstand (ego) zegt tegen ellende: "Jij komt er niet in; dit kan niet waar zijn; dit mag niet gebeuren; dit is niet go(e)d; nee!". Maar wij zijn het compassievolle grote hart waarin al het tijdelijke verschijnt en verdwijnt. Donker kan in licht niet bestaan. Lieve God - ja, jij en ik, wij allen van Al als de Ene - open je grote lichthart voor alles wat er gebeurt en oordeel niet langer. God oordeelt namelijk niet. Dat doet ego, de angstzaaier, de niemand-al die graag schuld weggeeft. Maar jij bent dat niet. Ego bestaat niet echt. Het is een zogenaamd imaginair vriendje, een onruststoker. Neem alles wat is, precies zoals het is. Laat alles gaan zonder er iets van te vinden of aan te willen veranderen.

Samen de Ene

Wij zien onszelf als aparte wezens, lichamen, personen. Verknipte figuren ;). We zijn echter één wezen en niet afgescheiden van elkaar. Er is geen apartheid of eenzaamheid. Waarom zou je jezelf in de weg zitten? In jezelf oorlog voeren. Jezelf een ziekte op de mouw spelden. Bang zijn voor de dood. We zijn niet ons lichaam. Identificeer je er niet mee en ook niet met wat het lichaam aan beperkingen en ziekten tot uiting brengt. Wat jij bent kent geen ziekten, onrecht of slachtoffers. Geef je pure levenskracht niet weg. Laat je niet kisten. Je bent niet het lichaam dat sterft aan wat dan ook. Wat jij bent kan niet sterven. Wat wij zijn is onbegrensd altijd levend alomvattend bewustzijn door alles en allen. De poppetjes, personen, voertuigen zijn neutraal. Wij hebben ons ermee vereenzelvigd, inclusief de bedachte eigenschappen. Het zijn de instrumenten waardoor de ene zich uitdrukt. Het stralend bewuste licht is altijd aanwezig, ook in ogenschijnlijke oorlog, ziekte en dood. Het doordringt en omgeeft materie. Wij denken soms dat het licht in ons lichaam besloten ligt, maar wij zijn het onbegrensde licht; datgene dat onpersoonlijk is en lang en gelukkig leeft, waarin tijdelijke vormen (ook onze lichamen) komen en gaan. De percentage-verhouding van materie en onbegrensd bewustzijn is 0,0000001 : 99,9999999. Volgens de wetenschap zou de hersencapaciteit van personen slechts 0,0000001% zijn. En wij zouden bij lange na niet ons volle potentieel gebruiken. Kennelijk doen we iets fout? Echt niet! Wat als wij samen dat ene onpersoonlijke absolute volmaakte bewustzijn ZIJN dat zich door alles en allen uitdrukt, de 99,9999999%! Wat als dat bewustzijn zich uitdrukt door de gehele mensheid van ruim 8 miljard inwoners, het gehele dieren- en plantenrijk, de gehele natuur, ja door alle vormen heen. Het volle potentieel wordt al gebruikt, door Al! Er bestaat geen persoonlijke beschikbaarheid over het gehele potentieel. Er is er maar één die daarover beschikt en dat is het volledig absoluut volmaakte goddelijk Zelf. Het enige dat er is en het is al heel, heelAl. De goddelijke eenheid is niet verdeeld. Het is in allen en alles, overal tegelijkertijd. Geef daarom geen speciale betekenis aan iets of iemand. Elke schakel is. Er is eenheid, Al-één. Vergaap je niet aan mensen met speciale talenten, intelligentie etc. Je bewondert ook niet

een vogel die vliegt. Dat vind je 'gewoon'. Als je wenst dat jij ook zo zou kunnen vliegen, is die wens al uitgekomen. Jij bént dat! Diezelfde pure onzichtbare levenskracht bestuurt het voertuig 'vogel' (foto: vogeltje op het strand, gemaakt op 2-12-'23 door Kees). Of je zegt: 'ik zou zo willen zingen' of 'ik wou dat ik jou was.' Ook dat ben jij. Of die kus of glimlach die je mensen ziet uitwisselen, waarvan je denkt 'wat lief of schattig' en misschien wel 'had ik ook maar..'. Jij bent dat! Er is één leven! Zeg, wat doe jij eigenlijk in het wereldse? Niets bijzonders, zeg je misschien. Maar je hebt geen idee. Door 'gewoon' (Al) te ZIJN, neem je deel aan de eenheid, de goddelijke substantie, de onzichtbare lijm van liefde die alles verbindt. Dat wat God verbindt kan geen mens ongedaan maken. Waar heb ik dat ooit gelezen? God is the One, en the One zijn we samen. Niet ver buiten ons. We zijn het. Het Al dat zich door Allen, Al's Eén, uitdrukt. Je bent ook niet de omstandigheden. Ze verschijnen tijdelijk in de vrede die je bent. De onvrede waarin je je lijkt te bevinden kan je niet schaden en kan je niet ongelukkig maken. Jij bent zelf de vrede die je zoekt! Dat laat het leven, dat jij bent, aan je weten. Verlies je zelf niet, verdrink niet in omstandigheden en situaties. Je bent ingezoomd omdat je je aandacht erop richtte en je vereenzelvigde met de persoon of situatie. Je dént dat jij dat bent. Zoom weer uit, adem een paar keer diep in en uit en kijk even met (zogenaamde) afstand. Herinner je weer wat je bent. Je bent bewustzijn, bewuste aanwezigheid, presence, veld van licht, elk moment overal tegelijkertijd. Je bent Ik Ben, de ene absolute volmaaktheid in elke situatie, altijd.

'Het' is niets

Hoe kunnen we nu anders kijken naar de ogenschijnlijke gruwelen van oorlog, ziekte en dood. Vlak achter die beelden - de flinterdunne film kanniewaarzijn van denken, voelen en geloven - ligt de waarheid (het projectiescherm): het kraakverse, ongeschonden, heldere, pure, onbegrensde, eeuwige bewustzijn. Dat is wat we zijn, elk moment. Het is, was en zal altijd zijn. Het kent geen tijd, ruimte of onvolmaaktheid. Het kent geen ziekte, oorlog en dood. Wat wij doen, is geloven in en focussen op de gruwelen en daarmee versluieren we dat wat er altijd is. Als we de gruwelen laten zijn voor wat ze zijn, kunnen we ontspannen en komt datgene wat op de achtergrond altijd aanwezig is, naar voren. En dat voelt zo Go(e)d. Wees zo Go(e)d alsjeblieft. Maak niet de vergissing dat je denkt dat het lichaam, de persoon, ook maar iets te maken heeft met wat je bent. Het lichaam kan te maken krijgen met gevaar, ziekte en beperkingen in de dimensie dualiteit. Persoonlijk is het nooit. Er kan je niets gebeuren, dood bestaat niet echt. Beperkingen zijn vervormde gedachten die verschijnen/materialiseren doordat we erin geloven. Het is mis-verstand. Wat we zijn is van een heel andere orde. Ook de plaats waar we zijn bepaalt niet of we gelukkig zijn of niet. Geluk is niet locatiegebonden. Onze omgeving kan geen invloed hebben op grenzeloos bewustzijn. Hoe kan het dan dat ik me op de ene plek meer thuis voel dan op de andere? Op het moment dat je je thuis voelt, is er ervaring van bewust zijn, ontspanning zonder verlangen. Er is puur wat is. Waar je je minder thuis voelt, heb je het gevoel dat er iets ontbreekt of iets is wat er niet zou moeten zijn en heeft te maken met tijdelijke gehechtheid. Wil alles zoals het is. Zo ook met het zien van verval, ouder worden. We zien het in de spiegel en bij zogenaamde anderen. Hier is ook sprake van verkniptheid;). We zien zogenaamd verval in de natuur waar we in de herfst bladeren

zien vallen en paddestoelen zien opkomen. Dat alles heeft te maken met vorm. En je kunt het mooi of lelijk vinden. Maar het heeft niets te maken met wat we zijn. Bewustzijn verandert niet, verouderd niet (jééé!!), is rimpelloos (yes!!) en beschadigt niet. Om metaforen te gebruiken, wij blijven altijd het ongeschonden scherm waarop beelden (gedachten, overtuigingen) geprojecteerd worden, de helderblauwe lucht waarin wolken verschijnen en verdwijnen, de eindeloze zee met golven die zich vormen in alle variaties maar altijd zee blijven. Na de dood is niet het tijdstip voor hereniging met God zoals dat door velen wordt geloofd. Er is altijd eenheid met de Ene. Het is wat je bent, was en altijd zult zijn.

En toch... doen de gruwelen waaraan we vasthouden iets Go(e)ds. Wat! Hoezo! Ssstt... Ontspan maar. Liefde zal steeds opnieuw datgene in beeld, aan het licht, brengen waaraan we vasthouden. Gehechtheid aan kwaad én goed. Liefde vraagt ons keer op keer of we nu willen open gaan in de liefde die we zijn. Het kwaad waartegen wordt verzet, is een roep om liefde. Het dunne plaatje dat liefde slechts een moment heeft verduisterd, wordt opgelost als het aan het licht (aan jou, bewustzijn) komt. Laat alles aan het licht komen! Laat het stromen. Zie je geen liefde, dan kijk je tegen je eigen sluier aan. Elke keer als het tijdelijke wordt binnengelaten in wat je bent, wordt meer ruimte geschapen voor datgene wat je bent: liefde/licht. En wat komt er veel aan het licht! Echt, all is well, altijd!

Was je vergeten dat jij schepper bent van je wereld? Weet je dat alles zich manifesteert wat je dént en gelooft dat waar is? Het universum kan niet anders dan teruggeven wat jij de wereld geeft. Oorlog, ziekte en dood? Laat nu eens het goede door ons tevoorschijn komen. Het gebeurt al! Ook dat krijgen we terug. En waarom zou je dit niet willen: 'Wat ben je mooi! Fijne dag schat! Het is niet jouw schuld lieverd, nooit! Gezondheid! Welterusten en gezond weer op! Goed dat je er bent! Jij bent prachtig en krachtig! Vrede! Ik hou van je! Weet je veilig! Je bent licht, liefde, aanwezigheid en altijd heel, nu! Je bent één alomvattend, zuiver en ongeschonden eeuwig leven. Je bent datgene waarin alles verschijnt en verdwijnt. Ik Ben die Ik Ben. Net als jij.'

Maar wat nou als ik weerstand, onvrede en ogenschijnlijke onenigheid in mijn omgeving zie. Wees dan dankbaar dat het aan het licht, aan jou, komt. Zie alles (wat het ook is) met een zachte (h)erkenning in het licht dat je bent: ah, daar ben je. Omarm het in dat licht, wordt één met datgene waar weerstand tegen is, en wacht, wacht... Let go, let God.

De zogenaamde dood, het overgaan: liefde vloeit terug in liefde

Als het moment daar is dat de dood voor je deur staat, open je dan voor wat dood werkelijk is. Liefde vloeit terug in wat je bent, liefde. Zoals golven terugvloeien in wat altijd al zee was. De angst voor de dood (het plaatje van oordelen over dood en pijn die jij nog gelooft en waarvan je gruwelt) komt nooit alleen. Angst is de verpakking van liefde. Pak het uit. Zoek niet naar een licht ver(der) weg. Ego denkt of gelooft dat we op zoek moeten gaan naar een licht buiten je. Maar het licht ís wat je al bent. Het is in je, bij je, draagt je, gaat waar je gaat, koestert je, houdt van je. Dat wat voelt als je Zelf gaat op in dat ene Zelf dat altijd Al was. Het is een heel heilig intiem moment. Jij, bewustzijn, hebt het al zo vaak gedaan en het komt nooit te vroeg, is triest, erg of onbedoeld. Jij bent dat licht waarnaar je op zoek was, altijd Al geweest. Mocht er nog angst gevoeld worden vóór het heilig moment van overgaan, weet dan dat angstresten jou nog loslaten. Dit is een

moment van heelwording. Jij, puur onbegrensd bewustzijn, gaat niet dood. Deze oversteek is als de kosmische in- en uitademing. Bewustzijn is eeuwig. De neutrale vorm (lichaam), die je aanzag voor jezelf en je gediend heeft, zal tot stof vergaan. Er staat je nu niets meer in de weg om je ware zuivere zelf te zijn dat altijd Al was. Rust in die levende vrede. Daarvoor hoef je niet te overlijden. Het is nu ook Al. Je kent die momenten, herinner!, als je bent in altijd-nu, open gewaarzijn, waarin de stille aanwezigheid bewust is en je weet dat jij dat bent.

Oorlog

Laten we een eind aan de ogenschijnlijke oorlog maken. Jij, bewustzijn, kan dat. Nog maar even voor de duidelijkheid, bewustzijn (heelAl) kent geen oorlog. De zogenaamde persoon wenst, vreest, knokt, bidt, hoopt. Bewustzijn is. Zodra iets aan het licht (aan jou, bewustzijn) komt, is het in dat licht onmiddellijk opgelost. Begin bij je eigen kleine ergernissen. Die komen uit hetzelfde vaatje als de grootste haat, oorlog. Voorbeeld: een moment van ergernis. Ik voel me gekwetst. Iemand ergert zich aan mij en daar erger ik me dan weer aan. Ik geef de schuld weg van hoe ik me voel: gekwetst, tekort gedaan. En dat heb jij gedaan! Je zou zeggen: moet kunnen, gebeurt iedereen. Maar laat het kleinste dingetje niet buiten staan. Laat het dingetje geen ding worden. Het is oorlog in het klein en kan uitgroeien tot grote strijd als het niet wordt doorzien/uitgepakt. Laat niets buiten staan. Er is geen buiten. Omarm het, wordt er één mee. Achteraf binnenlaten kan ook, als je er in het moment niet toe in staat bent om liefde te voelen. Ik weet nu beter. Geven en nemen is één; aanval en verdediging is één. Er is alleen één. Je geeft aan jezelf, valt jezelf aan, verdedigt je tegen jezelf. Ik (ego) laat ergernis niet binnen in de liefde die ik ben. Zo bouw ik een (klaag)muur op. Als angst, want dat is wat ergernis is, in de kou blijft staan, zal het terugkeren. Telkens met de vraag: mag ik nu binnen? Laat oorlog binnen in bewustzijn, in liefde, in jou. Liefde móet terugkeren in liefde. Dat kan niet anders. Al's water stroomt terug naar zee. Alle wegen leiden naar Roma.

Illusie of droom

Wat is nou echt, droom of illusie? Illusie of droom ontstaat door die ene gedachte dat je een poppetje, lichaam of persoon bent. Dat is een vergissing. Je hebt je daardoor ogenschijnlijk (dus niet echt) afgescheiden - van het geheel dat je bent - in de droom of illusie. Alles wat in jouw wereld een naam heeft gekregen, zo genoemd is, is zogenaamd, illusie of droom. Het lichaam, waarvan ego dént dat hij dat is, is de dromer.

De dromer en de droom

De persoon en zijn/haar wereld. Vergis je niet. Er is geen waarnemer. Er is niet een iemand. Maak van God geen persoon. Want je bent geschapen naar ZIJN-gelijkenis: onbegrensd zuiver bewust Zijn, aanwezigheid, presence, open gewaarzijn, kern, bron, liefde, geluk, licht, vrede of welk woord ook maar Go(e)d voelt.

De illusie van het wakker worden

De dromer droomt dat hij wakker is geworden. Maar er is geen dromer, er is geen droom. Er is alleen bewustzijn, dat is wat je bent, de 99,9999999% waarin alles verschijnt en verdwijnt, de 0,0000001%: droom en dromer, wereld en persoon.

Toch maar wel even uitkijken voor je oversteekt. Er wordt gezegd: ga naar binnen in je hart of ga van je hoofd naar je hart. Mensen doen hun ogen dicht en denken dat ze binnenin het lijf moeten zijn. Ik herken dat. Naar binnen zien, naar de kern of de bron gaan, heeft niets met het lichaam te maken. De verwijzing naar binnen, naar kern, bron of hart is de verwijzing naar onbegrensd bewustzijn, open gewaarzijn, het grote compassievolle hart, onpersoonlijk leven, waarin alles verschijnt en verdwijnt. Wat we buiten ons zien is de projectie van onze gedachten, wat we geloven te zijn, wat we hebben aangenomen als waar, onze feedback, virtual reality. Kijk maar eens om je heen (incl. je lichaam) wat je denkt en gelooft. Ongelooflijk hè?! Jouw creatie! Kanniewaarzijn!

De wereld en al haar bewoners door wie 99,9999999% onbeperkt bewustzijn straalt. Er is alleen vormloos voor ons (nog) onzichtbaar bewustzijn. Dat bewustzijn komt tot uiting in alles en allen wat uit bewustzijn is voortgekomen.

In werkelijkheid is alles bewustzijn, helemaal Go(e)d, altijd Al geweest. Al heel, heelAl. In onze film-werkelijkheid 'kanniewaarzijn', die van de droom en de dromer, spelen we nog het spel van verlangen en niet willen, met de daarbij behorende angst en pijn (onze alarmbel). In die werkelijkheid schrijf ik vanuit het verlangen andere dromers te bereiken. Deze dromer droomt wakker te zijn geworden in de droom en wil anderen ook wakker schudden. Nog steeds de droom. Maar diep van binnen weet ik beter. Alles is al Go(e)d!

Tipje van de sluier

Deze oude prent, waarvan de maker onbekend is, alhoewel... 'Al' hoewel ;). Eronder staat geschreven Urbi et Orbi. De Latijnse betekenis: 'stad en wereld'. De paus zegen jaarlijks de stad Rome en de wereld met deze woorden. Deze woorden doorzien is alles wat voortkomt uit bewustzijn Al gezegend: Roma (gesluierde taal voor Amor = Liefde =

Bewustzijn) én de wereld (material world, wereld van vormen, schaduwwereld, egoland). Onzichtbaar en zichtbaar leven. Bewustzijn én de wereld, ontstaan uit bewustzijn. Alles is liefde en is al gezegend. Voor de aardse figuur wordt een tipje van de sluier opgelicht...

Wat ben ik? Nu zie ik jou!

Nu ik weet wat ik ben, onbeperkt bewustzijn, Ik Ben, eeuwig leven, leef ik verder zonder angst. Nu Al. Mijn omgeving kan mij niet beïnvloeden. Het kan mij niet ongelukkig maken. Want ik bèn geluk. Dat wat zich buiten mij schijnt af te spelen, speelt zich af in mij, bewustzijn. Alle poppetjes in mijn wereld, inclusief mijn eigen lichaam, komen en gaan IN wie ik ben. Ik ben die ik ben. Allemaal het ene licht! Mensen in oorlog, mensen in doodsangst, het is wat tijdelijk aan het licht komt om in dat licht op te gaan. Het komt in ons bewustzijn om ongedaan gemaakt te worden. We dachten dat het waar was maar hadden ons vergist. Bewustzijn, open gewaarzijn, kent geen gevaar, ziekte, dood of oorlog. Wat wij zijn is licht waar niets mee kan gebeuren. Het is en was altijd ongeschonden en zal dat altijd blijven. Nu ik weet wat ik ben, liefde (of hoe je het maar noemen wilt), trek ik liefde aan en weet ik ook wat jij bent: liefde. Zo prachtig, liefdevol en krachtig!

En denk je 'het zal wel', 'het zegt mij niets' of 'steek jij je kop maar in het zand', 'hier doe ik niet aan mee', 'ik geloof niet in God', weet dan wat (of liever wie) je aan het woord laat. Daarvoor kiezen gaat echter gepaard met angst. Als je bewijs wilt, gelijk wilt hebben, dan krijg je dat namelijk altijd. Want jouw universum zal je altijd terug spiegelen wat jij denkt en gelooft. Wil je dat eens uitproberen? Kies er dan eens voor hoe jij je wereld wilt zien. Jij bent schepper. Kies voor je zelf. Egoïstisch? Wil je toch vasthouden aan het oude... Weet je, het geeft allemaal 'niets', alle wegen leiden naar Roma en alles is al Go(e)d.

Ik zie je!

Zogenaamd Coby Terstappen
Al-tijd.nu

Sint en Piet toegift

Sint staat symbool voor het onzichtbare heilige, de ene, waaruit alles voortkomt. Pieten verbeelden de energieke vormen die behulpzaam zijn bij het vreugdevol bezorgen van de geschenken die uit het niets lijken voort te komen. In een ogenschijnlijke omgeving van avond, duisternis en lijden in het leven (hoort de wind waait; rijd toch niet stilletjes mijn huisje voorbij) is de ene altijd aanwezig. Wie zoet is (zich herinnert dat hij/zij de ene is) krijgt lekkers (liefde). Wie stout is (angstig, schijnbaar afgescheiden van de ene) krijgt de roe (angst). Wat je uitstraalt trek je aan. Dit is de universele wet van aantrekking.

Sint hoopt dat jullie heel veel pakjes krijgen en die ook uitpakken. Hoe meer pakjes er worden uitgepakt (lees: angst wordt ontsluit), hoe meer liefde zichtbaar zal worden in de wereld, want het is er al. Alles is liefde en het is overal tegelijkertijd. Fijne pakjesavond!